

Prima instanță: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău (Jud: V. Jomiru-Niculiță)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secrieru, I. Cotruță, M. Viorica)

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

06 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

judecând cererea de recurs declarată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei-Vit”, reprezentată de avocatul Lefter Aurel,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei-Vit” împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni (succedată în drepturi și obligații de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy Distribution” Societate pe Acțiuni) cu privire încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei-Vit”, s-a admis apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni, s-a casat integral hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei-Vit”,

C O N S T A T Ă :

La 15 decembrie 2015, Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vit” (succedată în drepturi și obligații de către Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei-Vit” - în continuare SRL „Orhei-Vit”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni (în continuare ÎCS „Red Union Fenosa” SA), succedată în drepturi și obligații de către Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy

Distribution” Societate pe Acțiuni (în continuare ÎCS „Premier Energy Distribution” SA) cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, la 20 februarie 2012, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la anularea actului nr. A 13351 din 25 noiembrie 2011 privind depistarea încălcării clauzelor contractuale și anularea facturii din 29 noiembrie 2011 pentru energia electrică consumată în sumă de 198 363,04 lei.

Prin decizia din 19 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău, s-a anulat actul nr. A 13351 din 25 noiembrie 2011 privind depistarea încălcării clauzelor contractuale și factura de plată din 29 noiembrie 2011 în sumă de 198 363,04 lei pentru energia electrică consumată, precum și s-a încasat de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul SA „Orhei-Vit” cheltuielile de judecată în sumă de 5 000 de lei.

Reclamanta a notat că, decizia din 19 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău a devenit irevocabilă prin încheierea din 30 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție.

Astfel, la 11 noiembrie 2014, SA „Orhei-Vit” s-a adresat către ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu cerere, prin care a solicitat recalcularea în contul consumului curent de energie electrică sau restituirea mijloacelor bănești în sumă de 198 363,04 lei.

Drept urmare, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a emis factura pentru energia electrică consumată seria RH nr. 4187469 din 10 decembrie 2014 simbol variabil XXXXX, prin care a fost recalculată suma pentru energia electrică, fiind exclusă suma de 174 340,97 de lei, iar restul sumei de 24 022,07 lei nu a fost recalculată și nici nu a fost restituită.

Totodată, ÎCS „Red Union Fenosa” SA i-a comunicat că actul nr. A 13351 din 25 noiembrie 2011 și factura cu simbol variabil nr. 1371623179 (RH 2777701) în sumă de 198 363, 04 lei conțin spre plată și consumul calculat în baza indicilor reali ai echipamentului de măsurare, iar după recalculare suma de 174 340, 97 de lei a fost trecută la XXXXX ca plată pentru următoarele decontări.

În opinia reclamantei, ÎCS „Red Union Fenosa” SA eronat a constatat că suma de 24 022,07 lei constituie consumul calculat în baza indicațiilor reale ale echipamentului de măsurare și au fost incluse în factura nr. RH 2777701 din 29 noiembrie 2011, or, această factură a fost anulată împreună cu actul

nr. A 13351 din 25 noiembrie 2011, prin decizia din 19 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău (în dosarul XXXXX).

SA „Orhei-Vit” a menționat că, prin prisma art. 123 din Codul de procedură civilă, faptele stabilite prin decizia din 19 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău (în dosarul nr. XXXXX) au caracter obligatoriu, nu pot fi contestate și nu se cer a fi dovedite din nou.

Respectiv, SA „Orhei-Vit” a considerat că este în drept să pretindă de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA, în temeiul art. 512, art. 513 și art. 575 din Codul civil, executarea prestației - restituirea sumei.

În această consecvență, prin reclamația nr. 200-OV din 08 septembrie 2015, SA „Orhei-Vit” a solicitat ÎCS „Red Union Fenosa” SA restituirea sau recalcularea pentru consumul de energie electrică a sumei de 24 022,07 lei, în termen de 7 zile calendaristice. În caz contrar, SA „Orhei-Vit” a comunicat că va fi nevoită să se adreseze în instanța de judecată cu acțiune de încasare forțată a datoriei și a dobânzii de întârziere în sumă de 21 902,59 lei și a cheltuielilor de judecată. Însă, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a ignorat reclamația nr. 200-OV din 08 septembrie 2015.

Prin urmare, reclamanta a menționat că, prin prisma art. 602 coroborat cu art. 585 și art. 619 alin. (2) din Codul civil, ÎCS „Red Union Fenosa” SA este obligată să o despăgubească și să-i achite dobânda de întârziere pentru perioada 19 martie 2014 - 16 noiembrie 2015, în sumă totală de 23 196,82 de lei.

Reclamanta SA „Orhei-Vit” a solicitat prin cererea de chemare în judecată încasarea din contul ÎCS „Red Union Fenosa” SA (succedată în drepturi și obligații de către ÎCS „Premier Energy Distribution” SA) a datoriei în sumă de 24 022,07 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 23 196,82 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat.

Prin hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Orhei-Vit”. S-a încasat de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul SA „Orhei-Vit” dobânda de întârziere în sumă de 1 031,64 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei, în total suma de 1 301,64 lei. În rest acțiunea a fost respinsă (vol. I, f.d.59, 61-63 recto-verso).

Prin decizia din 11 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către SA „Orhei-Vit”, ca nefondat.

S-a admis apelul declarat de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA, s-a casat hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de

chemare în judecată înaintată de către SA „Orhei-Vit” (vol. I, f.d.86, 87-89 recto-verso).

Prin decizia din 13 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de către SA „Orhei-Vit”, s-a casat decizia din 11 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău și s-a remis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (vol. I, f.d.110-117).

Prin decizia din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat, s-a casat hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către SA „Orhei-Vit”. S-a încasat din contul ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul SA „Orhei-Vit” suma de 24 022,07 lei și cheltuielile de judecată suportate proporțional părții admise din acțiune, formate din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în cuantum de 720,66 lei, la depunerea cererii de apel în cuantum de 540,50 lei și la depunerea cererii de recurs în cuantum de 360,33 lei. În rest, pretențiile SA „Orhei-Vit” s-au respins ca nefondate (vol. I, f.d.148, 149-156).

Prin decizia din 06 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-au admis recursurile declarate de către SRL „Orhei-Vit” și ÎCS „Red Union Fenosa” SA, s-a casat decizia din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a remis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (vol. I, f.d.211-219).

Prin decizia din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, corectată prin încheierea din 18 iulie 2019, s-a respins din lipsă de temei apelul declarat de către SRL „Orhei-Vit”. S-a admis apelul declarat de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA, s-a casat hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Orhei-Vit”, ca neîntemeiată (vol. I, f.d.242, 243-249. vol. II, f.d.3-6).

Prin decizia din 18 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de către SRL „Orhei-Vit”, s-a casat decizia din 11 iunie 2019 și încheierea din 18 iulie 2019 ale Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d.31-39).

Prin decizia din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către SRL „Orhei-Vit”. S-a admis apelul declarat de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA, s-a casat integral hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre, prin

care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Orhei-Vit” (vol. II, f.d.58, 59-65).

În motivarea soluției, Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind greșită soluția primei instanțe, deoarece la 05 octombrie 2015 ÎCS „Red Union Fenosa” SA a emis factura pentru consumul de energie electrică nr. RH4587390 în sumă de 24 022,07 lei pentru perioada 27 octombrie 2011 - 24 noiembrie 2011, care automat a fost compensată cu suma de 24 022,07 lei (f.d.40-41).

Instanța de apel a menționat că, datoria de 24 022,07 lei a fost stinsă prin compensare la 05 octombrie 2015 în contul facturii pentru consumul de energie electrică nr. RH4587390 pentru perioada 27 octombrie 2011 - 24 noiembrie 2011, factură care nu a fost contestată de către SA „Orhei-Vit”.

Totodată, instanța de apel a constatat că, în speță, nu sunt întrunite condițiile pentru a pretinde plata dobânzii de întârziere, întrucât ÎCS „Red Union Fenosa” SA nu a datorat careva plăți SA „Orhei-Vit”.

Pe cale de consecință, instanța de apel a considerat neîntemeiată și pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, din motiv că în sensul art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă SA „Orhei-Vit” nu a avut câștig de cauză.

La 30 aprilie 2020, SRL „Orhei-Vit”, reprezentată de avocatul Aurel Lefter, a declarat recurs împotriva deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d.68-75, 78).

În argumentarea recursului s-a invocat că proba – factura pentru consumul de energie electrică nr. RH4587390 din 05 octombrie 2015 în sumă de 24 044,07 lei, pentru perioada de facturare 27 octombrie 2011 -24 noiembrie 2011, în baza căreia Curtea de Apel Chișinău și-a bazat decizia, nu a fost apreciată de către instanță în ansamblu cu celelalte probe din dosar.

În opinia recurentei, factura din 05 octombrie 2015 este ambiguă și distinctă obiectului litigiului, deoarece conține perioada de facturare a consumului de energie electrică 27 octombrie 2011 - 24 noiembrie 2011, care este străină speței. Drept urmare, această factură nu putea avea forță probatorie superioară altor probe anexate la materialele cauzei.

Recurenta atestă că, în facturile anexate de intimată nu se regăsesc documente contabile, prin care s-ar fi recalculat consumul de energie electrică pentru perioada de facturare 14 noiembrie 2011 - 25 noiembrie 2011, perioadă care în opinia ÎCS „Premier Energy Distribution” SA nu s-a evidențiat corect energia consumată de către SA „Orhei-Vit”.

Respectiv, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că datoria în sumă de 24 022,07 lei i-a fost compensată SA „Orhei-Vit” în contul plății la consumul de energie electrică calculat prin factura nr. RH4587390 din 05 octombrie 2015. Or, această factură cuprinde altă perioadă de facturare (27 octombrie 2011 – 24 noiembrie 2011), este calculată în alte circumstanțe și diferită de perioada revendicată de către SRL „Orhei-Vit”. Astfel, factura pentru consumul de energie electrică nr. RH4587390 din 05 octombrie 2015 nu poate fi reținută ca probă pertinentă, deoarece se referă la altă perioadă de consum față de cea solicitată de către SRL „Orhei-Vit”.

Recurenta a considerat că la baza soluției în prezenta speță urmează a fi pusă decizia din 19 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău adoptată în dosarul nr. 3a-904/13.

La caz, instanța de apel trebuia să țină cont de prevederile art. 219 alin. (1) din Codul civil, prin prisma cărora anularea actului nr. A 13351 din 25 noiembrie 2011 de depistare a încălcării clauzelor contractuale și a facturii din 29 noiembrie 2011 în sumă de 198 363,04 lei, prin decizia din 19 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău adoptată în dosarul nr. 3a-904/13, are ca efect nulitatea actelor juridice subsecvente încheiate în baza acestor acte.

Prin urmare, declararea nulității actului juridic inițial - actul nr. A 13351 din 25 noiembrie 2011 de depistare a încălcării clauzelor contractuale și anularea facturii din 29 noiembrie 2011 în sumă de 198 363,04 lei, atrage după sine și nulitatea actelor juridice subsecvente - inclusiv a facturii nr. RH4587390 din 05 octombrie 2015 în sumă de 24 022,07 lei, pentru perioada de facturare 27 octombrie 2011 - 24 noiembrie 2011.

Prin cererea de recurs recurenta SRL „Orhei-Vit” a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău și casarea parțială a hotărârii din 22 septembrie 2016 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, în partea pretențiilor respinse, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

Prin referința depusă la 30 iunie 2020, intimata ÎCS „Premier Energy Distribution” SA, reprezentată de avocatul Artur Macovei, a solicitat declararea recursului SRL „Orhei-Vit” ca fiind inadmisibil, din motiv că nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă .

În procedura de filtru, prevăzută de articolul 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul constată că, la caz, obiectul recursului se referă la decizia din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Colegiul atestă că recursul a fost formulat de către subiectul căruia i s-a conferit dreptul dat, în baza art. 430 lit. a) din Codul de procedură civilă, deoarece conform mandatului avocațial seria MA nr. XXXXX din 14 martie 2016 avocatul Aurel Lefter a fost împuternicit de a reprezenta interesele recurente SRL „Orhei-Vit” în prezenta cauză civilă, inclusiv cu dreptul special de a ataca hotărârea judecătorească (vol. I, f.d.31).

Cu privire la termenul de declarare a recursului, articolul 434 din Codul de procedură civilă prevede la alin. (1) că recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia contestată a fost expediată părților la 06 aprilie 2020 prin scrisoarea de comunicare a actului judecătoresc cu numărul de ieșire 3635. Amprenta ștampilei de pe plic denotă că recursul motivat a fost depusă la oficiul poștal la 30 aprilie 2021 (vol. II, f.d.78). Prin urmare, Colegiul consideră că, la demararea căii de atac în ordine de recurs în secțiunea a II-a, SRL „Orhei-Vit” a respectat termenul de atac instituit la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În vederea respectării art. 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept de ordine publică specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, SRL „Orhei-Vit” nu a prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Prin încheierea din 24 februarie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a declarat admisibil recursul SRL „Orhei-Vit” împotriva deciziei din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d.109).

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a

recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum rezultă din materialele cauzei, SRL „Orhei-Vit” înaintând acțiunea în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA, a solicitat încasarea din contul ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul SRL „Orhei-Vit” a datoriei în mărime de 24 022, 07 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 23 196, 82 lei și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 1 416 lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis acțiunea parțial și a încasat de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul SRL „Orhei-Vit” dobânda de întârziere în mărime de 1 031, 64 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei, iar în total suma de 1 301, 64 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Judecând apelurile declarate de către SRL „Orhei-Vit”, reprezentantă de avocatul Lefter Aurel și ÎCS „Red Union Fenosa” SA, reprezentantă de avocatul Macovei Artur, instanța de apel a respins apelul declarat de către SRL „Orhei-Vit”, a admis apelul declarat de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA, a casat integral hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, și a adoptat o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Orhei-Vit” împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA privind încasarea sumei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de recurs, instanța de recurs constată că, contrar prevederilor art. 239 și art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă, decizia instanței de apel este una nemotivată, concluziile fiind expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator reținut de prima instanță, precum și normele de drept ce reglementează acest aspect. Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Astfel, în conformitate cu art. 130 alin. (1)-(4) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată

pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Iar în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, precum și materialului anexat la dosar, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare.

În speță, analizând conținutul deciziei instanței de apel, în raport cu prevederile legale menționate, instanța de recurs conchide că instanța de judecată ierarhic inferioară ajungând la concluzia netemeinicii cerinței înaintate de SRL „Orhei-Vit” cu privire la încasarea din contul ÎCS „Red Union Fenosa” SA a datoriei în mărime de 24 022, 07 lei, a reținut ca probă Factura pentru consumul de energie electrică nr. RH4587390 din 05.10.2015 în sumă de 24 022, 07 lei, prezentată de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA și anexată la materialele dosarului(f.d.42-43, vol. I).

Totodată, se constată că ajungând la o astfel de concluzie, instanța de judecată ierarhic inferioară nu a suspus aprecierii fiecare factură pentru consumul de energie electrică în parte, fapt prin ce a adoptat actele de dispoziție cu încălcarea regulilor de administrare și cercetare a probelor prevăzute de art. 130 alin. (4) Cod de procedură penală. Or, în cazul în care

SRL „Orhei-Vit” solicită încasarea datoriei în temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău nr. XXXXX din 19.03.2014 prin care a fost anulată Factura din 29.11.2011 în sumă de 198 363, 04 lei, invocând și faptul că prin Factura pentru consumul de energie electrică consumată și TVA seria RH nr.4187469 din 10.12.2014 simbol variabil NLC XXXXX s-a redus suma de 174 340, 97 lei, iar restul sumei de 24 022, 07 lei nu a fost recalculată, instanța de apel urma să determine veridicitatea și forța probantă a fiecărei facturi în ansamblu cu celelalte probe din dosar.

Elucidarea acestor aspecte este cu atât mai importantă, cu cât SRL „Orhei-Vit” a susținut în cererea de apel, precum că în facturile anexate de către intimat la materialele cauzei, nu se regăsesc documente contabile care ar recalcula perioada de facturare 27.10.2011 – 24.11.2011, așa cum s-a recalculat suma de 174 340, 97 lei conform Facturii seria RH nr.4187469 din 10.12.2014, iar Factura pentru consumul de energie electrică nr. RH4587390 din 05.10.2015 în sumă de 24 044, 07 lei, este străină litigiului dedus judecării.

Aceste argumente și probe, au fost trecute cu vederea, fără a fi dată o apreciere clară și exhaustivă de către instanța de apel. Mai cu seamă, aici, se va remarca că, deși instanța de apel a concluzionat că Factura pentru consumul de energie electrică nr. RH4587390 din 05.10.2015 a fost compensată automat cu suma de 24 022, 07 lei, aceasta nu a dat apreciere *Actului nr. A 13351 din 25.11.2011 de depistare a încălcării clauzelor contractuale*, prin care s-a indicat că: *schema de conectare a echipamentului de măsurare la sursa de alimentare cu energie electrică a fost inversată și nu a funcționat corect, nu s-a evidențiat corect energia consumată în perioada 14.11.2011–25.11.2011*, astfel, contrar prevederilor art. 130 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de apel nu a supus aprecierii și nu a determinat veridicitatea tuturor probelor prezentate de către SRL „Orhei-Vit”, întru argumentarea soluției adoptate.

Aici, instanța de recurs menționează că, Factura pentru consumul de energie electrică nr. RH4587390 din 05.10.2015 este străină litigiului dedus judecării, or, recurentul a solicitat încasarea sumei de 24 022, 07 lei pe perioada de facturare în care nu s-a evidențiat corect energia electrică consumată de SRL „Orhei-Vit” din 14.11.2011 până la 25.11.2011, inclusă în Factura nr. RH2777701 din 29.11.2011, care a fost anulată împreună cu Actul nr. A 13351 din 25.11.2011 de depistare a încălcării clauzelor contractuale, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19.03.2014.

Prin urmare, întru stabilirea temeiniciei sau netemeiniciei acțiunii, instanța de judecată ierarhic inferioară urma să stabilească cu certitudine din ce constă suma datoriei solicitată de SRL „Orhei-Vit” în acțiune, or, referirea

generică a instanței de judecată la facturile pentru consumul energiei electrice, fără ca acestea să fie apreciate în conformitate cu legislația în vigoare, echivalează cu o soluționare superficială a cauzei de către instanța de apel.

În acest context, instanța de recurs remarcă că instanța de apel, la adoptarea actului de depozitie a omis să efectueze o analiză amplă a probelor anexate la materialele dosarului pentru constatarea circumstanțelor importante ale cauzei.

Ca urmare, omiterea aspectelor menționate de către instanță de apel, direct indică la examinarea superficială a cauzei, instanța urmând să stabilească în mod obiectiv împrejurările de fapt necesare, să administreze toate probele concludente și apte, să furnizeze informații relevante, complete și suficiente, urmând ca în raport de starea de fapt reținută să se pronunțe în mod corespunzător și concordant cu rezultatul cercetării judiciare efectuate.

În respectivul sens, se accentuează că prin neexpunerea de către instanță asupra tuturor argumentelor și probelor invocate, se constată nerespectarea la caz a standardelor unui proces echitabil garantate de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prezumă dreptul la o hotărâre motivată, instanța judecătorească fiind obligată a se expune asupra tuturor obiecțiilor invocate de către subiecți.

Prin urmare, din perspectiva celor expuse, este de observat că decizia instanței de apel nu se circumscrie exigențelor art. 239-241 Cod de procedură civilă, în condițiile în care nu sunt analizate raporturile juridice dintre părți prin prisma susținerilor, apărărilor și probelor din dosar, inclusiv asupra existenței abaterilor de la legalitate.

De aceea, motivarea hotărârii trebuie să fie clară, concisă și concretă în concordanță cu probele și actele de la dosar, ea constituind astfel o garanție pentru părțile din proces în fața eventualului arbitrar judiciar și, de altfel, singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a se putea exercita controlul judiciar.

Față de toate aceste considerente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și de a remite cauza spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin

prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele cauzei, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În consecință, analiza celorlalte critici formulate în recurs urmează a fi avute în vedere de către instanța de apel la rejudecarea cauzei.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei-Vit”, reprezentată de avocatul Lefter Aurel.

Se casează decizia din 10 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei-Vit” împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Boico Victor

Catan Liliana

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena